

Pan

1. Współczesny człowiek bardzo często, wypowiadając się na tematy religijne, stosuje określenie „Pan Jezus”, nie zastanawiając się nawet, co ono może oznaczać; „Jezus jest Panem!” - te słowa często śpiewają pielgrzymi wędrujący na Jasną Górę; w wyznaniu wiary mówimy: „wierzę (...) w Jezusa Chrystusa, Pana naszego”, a podczas Mszy Świętej celebrans zwraca się do nas słowami: „Pan z wami”. Te przykłady skłaniają do zastanowienia się nad tym terminem. Co znaczy określenie „Pan” w relacji do Jezusa Chrystusa i co to znaczy wierzyć w Pana naszego?

2. **W Starym Testamencie tytuł „Pan” powszechnie odnosiło do Boga.** Żydzi unikali wymawiania podstawowego imienia Boga, jakim było „Jahwe”, zastępując go terminem „Pan” (hebrajskie „Adonai”). Tłumacze Septuaginty, czyli greckiego przekładu Starego Testamentu, terminom „Jahwe” i „Adonai” przypisali greckie określenie „Kyrios”, które również oznacza „Pan”. Jak czytamy w Katechizmie Kościoła Katolickiego, **w Nowym Testamencie tytuł „Pan” jest stosowany „w odniesieniu do Ojca, jak również, co jest nowością, w odniesieniu do Jezusa, uznanego w ten sposób za samego Boga”** (KKK 446). W taki też sposób Jezusa nazywali Jego uczniowie (J 11,12; Dz 2,36), tak też ukazuje to liturgia pierwotnego Kościoła. Przykładem tego jest choćby modlitewny zwrot „Marana tha”, oznaczający „Panie nasz, przyjdź”. „Bardzo często w Ewangeliach ludzie zwracają się do Jezusa, nazywając go Panem. Tytuł ten świadczy o szacunku i zaufaniu tych, którzy zbliżają się do Jezusa oraz oczekują od Niego pomocy i uzdrowienia” (KKK 448). Po zmartwychwstaniu tytuł „Pan” stał się głównym określeniem godności Jezusa obok tytułów „Syn Boży” i „Mesjasz”. „Przypisując Jezusowi Boski tytuł Pana, pierwsze wyznania wiary Kościoła od początku stwierdzają, że moc, cześć i chwała należne Bogu Ojcu przysługują także Jezusowi, ponieważ istnieje On «w postaci Bożej» (Flp 2,6) i ponieważ Ojciec potwierdził to panowanie Jezusa, wskrzeszając Go z martwych i wywyższając Go w swojej chwale” (KKK 449).

3. Pojęcie „Pan” w Piśmie Świętym występuje w wielu kontekstach. Św. Paweł używa tytułu „Pan” dla wyrażenia wiary w znaczenie Jezusa: „Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię (...) aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem” (Flp 2,9.11). Jezus jest Bogiem, Panem i autorytetem (por. 1 Kor 14,37), sędzią (por. 1 Tes 4,6), Panem swoich sług (por. 2 Kor 10,8) i Panem wszystkich ludzi (por. Rz 10,12). W innym kontekście umieszcza słowo „Pan” św. Mateusz. Zdanie „Jezus jest Panem”, określa postawę ludzi wobec Boga - postawę umiłowania i zaufania, postawę tych, którzy od Jezusa oczekują określonej łaski (por. Mt 8,2; 14,30).

Katechizm naucza, że **„od początku historii chrześcijańskiej stwierdzenie panowania Jezusa nad światem i nad historią oznacza także uznanie, że człowiek nie może w sposób absolutny poddać swojej wolności osobistej żadnej władzy ziemskiej, ale wyłącznie Bogu Ojcu i Panu Jezusowi Chrystusowi: Cezar nie jest «Panem». «Kościół (...) wierzy, że klucz, centrum i cel całej historii ludzkiej, znajduje się w Jego Panu i Nauczycielu»”** (KKK 450). Warto pamiętać, że również modlitwa chrześcijańska jest przeniknięta tytułem „Pan”. Dotyczy to jej początku – „Pan z wami”, zakończenia – „przez naszego Pana Jezusa Chrystusa” oraz pełnego ufności i nadziei zawołania „Przyjdź Panie Jezu!” (Ap 22,20; KKK 451).

4. **Zapamiętajmy: „Imię «Pan» oznacza Boskie panowanie. Wyznawać lub wzywać Jezusa jako Pana oznacza wierzyć w Jego boskość. «Nikt (...) nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: ‘Panem jest Jezus’» (1 Kor 12,3)”** (KKK 455).

Ks. Janusz Ziarko